

[Justitsministeren]

gå ind for forslag af den karakter, som socialdemokratiet her er kommet med.

Det har hidtil været god latin også under socialdemokratiske regeringer, at man ikke forhøjede strafferammer alene med den grundelse, at man herved kunne tilkendegive en moralsk eller etisk vurdering, og at forhøjelser af strafferammer måtte forudsætte, at der i praksis havde vist sig et behov for at idømme længere straffe, end de hidtidige strafferammer gav mulighed for.

Da jeg ved mange lejligheder har fået indtryk af, at socialdemokratiet stærkt går ind for, at der bør ske en nedkriminalisering i Danmark, må jeg også sige, at det har overrasket mig noget, at man i denne sag uden videre foreslår en fordobling af fængselsstraffens maksimum i § 110 c. Det er jo direkte i modstrid med, hvad man gør på vel alle andre områder fra socialdemokratisk side.

Jeg synes også, at der kan være grund til at fremhæve, at der hidtil har været bred tilslutning til det synspunkt, at det for den præventive virkning ikke så meget er strafferammens størrelse, som har betydning, men først og fremmest opdagelsesrisikoen. Det er derfor et vigtigt led i kriminalpolitikken – også på dette område – at give politiet rimelige muligheder for at opklare forbrydelserne, og i den forbindelse vil jeg gerne henvise til, at mit lovforslag om ændring af retsplejeloven, som vi behandlede i onsdags, bl.a. giver politiet mulighed for at anvende telefonaflytning og andre indgreb i meddelelsehemmeligheden ved mistanke om ulovlige våbentransporter, og det er meget vigtigt af hensyn til opklaringen, at man her kan anvende disse ekstraordinære midler.

Vi har hidtil kun haft ganske få, og vi må sige mindre sager for domstolene om overtrædelse af våbenembargoen mod Sydafrika, og den eneste større sag på dette område er under anke til højesteret med hensyn til strafudmålingen. Der findes således på nuværende tidspunkt ikke endelige domme, der kan give grundlag for at vurdere, om der i praksis vil kunne opstå behov for udmåling af højere straffe i disse sager end de 3 års fængsel, som bestemmelsen i sig selv giver mulighed for. I betragtning af, at højesteret i løbet af kort tid skal tage endelig stilling til den eneste større sag om våbensmugling, som har været indbragt for domstolene indtil

nu, synes jeg, at man i det mindste bør vente med at gå ind i en sådan vurdering fra folketingets side, indtil højesteret har talt.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg er som ministeren enig i, at det er alvorlige forseelser, det drejer sig om, og vi vil naturligvis gerne debattere, hvilken præventiv effekt forhøjelse af strafferammer har, men som ministeren også udtalte, har man jo ikke tidligere ønsket at hæve disse strafferammer fra socialdemokratiets side alene af hensyn til det dadelværdige.

Vi ved ikke i dag, om der er behov for at hæve en sådan strafferamme, idet der verserer en sag for højesteret, og det vil ikke være hensigtsmæssigt i dag at tage stilling til, hvorledes man fra højesterets side ser på disse sager, og om man udnytter disse strafferammer fuldt ud.

Det er selvfølgelig interessant med en debat om den præventive virkning af forskellige former for straffe og forholdsregler, og jeg er enig med ministeren i, at en hurtig opklaring er det væsentlige. Det er væsentligt at yde støtte til politiet ved efterforskning og opklaring og i øvrigt at søge at fastholde og skabe ordentlige arbejdsforhold og et godt klima omkring politiets indsats.

Men vi kan ikke i dag gå ind for lovforslaget.

Bjørn Elmquist (V):

Lovforslaget fra socialdemokratiet om at fordoble strafferammen for disse forbrydelser er udtryk for et ønske om strenghed i sanktionerne, og det er et ønske om strenghed, som vi fuldt ud deler i mit parti. Vi kan på ingen måde se, at der skal fremføres noget til forsvaret for overtrædelse af straffelovens paragraf på dette område eller overtrædelse af diverse FN-vedtagelser.

Når det er sagt, må jeg også sige, at vi med en vis undren i mit parti har hæftet os ved, at dette forslag kommer fra socialdemokratiet og på dette tidspunkt. Tidspunktet er der allerede redegjort for af justitsministeren og af den konservative ordfører, for der verserer jo en sag, og vi kender ikke udfaldet af den. Derfor synes vi også, det er svært at operere med et erfaringsgrundlag fra dansk domspraksis. Det kan hverken føre til den konklusion at danske domme er for milde,